

זוהר פרשת בלק (ריא.)

כשעם ישראל תקיף בעבודת ריבונם - הקב"ה תקיף נגד כל אויבהם

הן עם כלביא יקום וגו'. איזה עם תקיף כישראל, בשעה שמאיר השחר קם ומתגבר כאריה לעבודת רבונו בכמה תהלות בכמה תשבחות, עמלים בתורה כל היום, ובלילה לא ישכב עד יאכל טרף, כאשר יבקש האדם לשכב על מטתו מקדש שם העליון, ממליכו למעלה ולמטה, כמה שלטוני העונשין נקשרים לפניהם בשעה שפותחים את פיהם על מטותהים בשמע ישראל, ומבקשים רחמים לפני המלך הקדוש בכמה פסוקי רחמים, ר' אבא אמר הן עם כלביא יקום, עתיד עם הזה לקום על כל עמים עובדי כו"מ כאריה גבור ותקיף ויתרוממו עליהם, דרכם של כל האריות לשכב על טרפם, אבל עם זה לא ישכב עד יאכל טרף, ד"א הן עם כלביא יקום, להקריב זבחים ועולות לפני מלכם על גבי המזבח, ולמדנו בשעה שהקרבתן הי' נשרף ע"ג המזבח, היה נראה שם צרות אריה אחד רובץ על אותו הקרבן ואכלו, ואמר רבי אבא זה היה אוריאל מלאך עליון, וראו אותו בצורת אריה תקיף רובץ על המזבח והיה אוכל את הקרבנות, וכאשר ישראל לא היו זכאים כל כך, היו רואים צורת כלב אחד חצוף רובץ עליו, אז היו יודעים ישראל שצריכים לעשות תשובה וחזרו בתשובה, לא ישכב עד יאכל טרף, אלו קרבנות הלילה כמו עולות, ודם חללים ישתה, שהקב"ה היה מתגיר מלחמתם עד אויביהם, ר' אלעזר אמר לא ישכב, מהו לא ישכב, אלא בכל לילה ולילה כאשר האדם הולך במצות רבונו, לא ישכב על מטתו עד שיהרג אלף וקכ"ה מאותן מינים הרעים השורים עמו, רבי אבא אמר אלף הם לצד השמאל, שכתוב יפול מצדך אלף, והיינו כמוש כתוב יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם רוממות אל בגרונם וגו', לעשות נקמה וגו', לעשות בהם משפט כתוב, אמר רבי חזקיה כנגד שלשה פעמים שהכה בלעם לאתונו והטעינה בכשפים, נתברכו ישראל ג' פעמים, ר' חייא אמר כנגד ג' פעמים שעלו ישראל להיראות לפני המלך הקדוש, נתברכו ג' פעמים.

זוהר פרשת בחקתי (קי"ג)

כדמיון שמעורר האדם כמו כן ממשיך עליו מלמעלה

וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וגו'. אמר רבי יהודה מה ראה, אלא שביום ההוא נסתכל לכוון השעה, ולא מצא כמו שאר הימים, ואז ראה שהרי רוגז הגדול לא נמצא בעולם, אז ידע כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל, בזמן ההוא הרחיק עצמו מכל הנחשים שבעולם ולא נסתכל בהם, זה שכתוב ואל

הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, בוא וראה באותה שעה שהרוגו נמצא אז בחינת השמאל נתעורר, והיה יודע רשע ההיא מקום לאחוז בצד השמאל ולקלל, ונסתכל שם בזמן ההוא ולא מצא, אז מה כתוב, מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה'.

זוהר פרשת חיי שרה (קכה).

ר' יצחק ור' יוסי היו הולכים מטבריא ללוד, אמר רבי יצחק תמה אני על אותו הרשע בלעם, שכל מעשי רשע ההוא היו מן צד הטומאה, וכאן למדתי סוד אחד, שכל מיני נחשים שבעולם כלם נקשרים ויוצאים מן נחש הקדמוני ההוא, שהוא רוח טומאה מזוהם, ולפיכך כל הכשפים שבעולם נקראים על שם זה נחשים, וכלם מן צד ההוא יצאו, ומי שנתמשך בזה הרי הוא נטמא, ולא עוד אלא שמבקש להטמא כדי להמשיך עליו אותו צד של רוח הטומאה, שהרי למדנו כדמיון שמעורר האדם כמו כן ממשיך עליו מלמעלה, אם הוא מעורר בצד הקדושה ממשיך עליו קדושה מלמעלה ונתקדש, ואם הוא מעורר בצד הטומאה כמו כן ממשיך עליו רוח טמא ונטמא, שכך אמרו על מה שלמדנו כשבא האדם להטמא מטמאים לו, לפיכך אותו הרשע בלעם כדי להמשיך עליו רוח טומאה מן הנחש העליון ההוא היה מטמא עצמו בכל לילה עם אתונו, והיה עושה עמה מעשי אישות, בשביל להטמא ולהמשיך עליו רוח טומאה, ואז עשה כשפיו ופעולותיו, והתחלת פעולותיו כך היה, לקח נחש מאותן נחשים הידועים וקשרו לפניו, פצע ראשו והוציא לשונו, ולקח עשבים יודעים ושרף הכל, ועשה ממנו כרך אחד, אח"כ לקח הראש של אותו הנחש ופצעו לארבעה צדדים, ועשה ממנו כרך אחר, ועשה עגול אחד והיה אומר לחשים ועשה עוד פעולות אחרות, עד שהמשיך עליו רוחות הטומאה, והודיעו לו מה שנצרך לו, ועשה בהם פעולותיו כפי מה שהם יודעים מצד אותו הנחש אשר ברקיע, משם היה נמשך בפעולותיו וכשפיו עד שמשך עליו רוח מן הנחש הקדמון ההוא, ומזה היה ידוע ידיעות וכשפים וקסמים, ולפיכך כתוב ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, נחשים ודאי, והעיקר והשורש של המכשפים בהטומאה הוא כמו שנתבאר, וכן אח"כ התחלת הכל אין הוא אלא בנחש, אמר רבי יוסי מפני מה כל מיני כשפים וקסמים אינם נמצאים אלא בנשים, אמר ליה כך למדתי, כאשר בא הנחש על חוה הטיל בה זוהמא, בה הטיל ולא בבעלה, אמר כך הוא בודאי, בא ר' יוסי ונשקו לר' יצחק, אמר כמה פעמים שאלתי דבר זה ולא זכיתי בו אלא עכשו, אמר ליה כל אלה הפעולות וכל מה שידע בלעם מאיזה מקום למד אותם, אמר ליה מאביו, אבל באותן הררי קדם שהם ארץ קדם למד כל מיני כשפים וכל מיני קסמים, לפי שאותן ההרים נמצאים אותן המלאכים עז"א ועזא"ל שהפילם הקב"ה מן השמים, והם נקשרים בשלשלאות של ברזל, ומודיעים כשפים לאנשים, ומשם היה יודע בלעם כל זה, ככתוב מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם, אמר ליה הלא כתוב ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו, אמר ליה הצד שלמטה הבא מן צד הטומאה שלמעלה, הוא רוח טמא שהיה שולט במדבר כאשר עשו ישראל את העגל, ובשביל להטמא עמו שהוא למטה נתכוון, ובכל עשה כשפיו כדי שיוכל לעקור את ישראל, ולא הי' יכול.

זוהר פרשת בלק (ריא):

ר' יוסי אמר ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים, מהו לקראת נחשים, אלא שבאותן שני פעמים הראשונים היה הולך בכל כשפיו ובקש לקלל לישראל, כיון שראה רצונו של הקב"ה שאמר שוב אל בלק וגו', שהרי בני אינם צריכים לדיבורך, אלא דבור אחר עתיד לבוא מן כ"ה הזו, ככתוב וכה תדבר, כ"ה תדבר, ולא אתה, כ"ה תדבר השולטת על כל השלטונים והמכשפים והקוסמים ומינים הרעים שלא יוכלו להרע לבני, אז בקש להסתכל בהם בעין רעה, בוא וראה רשע ההוא כשהיה מסתכל בישראל, היה מסתכל בשתי אלה המדרגות יעקב וישראל להרע להם, או בזה או בזה בכשפיו, לפיכך בכל ברכה וברכה יעקב וישראל נתברכו, וירא בלעם כי טוב וגו', במה ראה, ראה כי בשעה שפני המלך מאירים מינים הרעים אין עומדים במעמדם, וכל כשפים וכל קסמים אין עולים בכשפיהם, בוא וראה באותן שני פעמים כתוב ויקר, ויקר אלהים, ויקר ה' אל בלעם וגו', וכתוב וכה תדבר, ועתה כיון שראה שלא נמצא רוגו וכשפיו אינם עולים, אז ולא הלך כפעם בפעם וגו', כיון שנפרש והסתלק עצמו מכשפיו התחיל בהתעוררת אחרת לשבח לישראל, אמר רבי יהודה איזו התעוררת יש כאן, אמר ליה התעוררת של רוח אחד מצד השמאל, זה שנקשרים תחתיו אותן מינים הרעים והכשפים שלו, אמר רבי אלעזר כך למדתי, שאפילו באותה שעה לא שרתה עליו רוח הקודש, אמר ליה ר' יוסי אם כן הרי כתוב ותהי עליו רוח אלהים, ובכל אותן פעמים האחרים לא כתוב בהם כך, אמר ליה כן הוא, בוא וראה כתוב (משלי כ"ב) טוב עין הוא יבורך, וזה נתבאר אל תקרי יבורך אלא יברך, ובלעם היה רע עין שלא הי' נמצא בעולם רע עין כמוהו, שבכל מקום שהיה מסתכל בעיניו היה נתקלל, וע"כ אמרו כל מה שמעביר את בנו ברחוב ומתירא מעין רעה, יכסה במטפחת את ראשו, כדי שלא תוכל עין רעה לשלוט עליו, אף כאן כיון שראה בלעם שאינו יכול בכשפיו וקסמיו להרע לישראל, בקש להסתכל בהם בעין רעה, לפי שבכל מקום שהיה מסתכל בעיניו הרעות היה נתקלל, בוא וראה מה היה רצונו לנגד ישראל, שכתוב וישת אל המדבר פניו, כתרגומו [ושוי לקבל עגלא די עבדו ישראל במדברא אפוהי] כדי שיהיה לו צד עזר להרע להם, עתה ראה מה כתוב, וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל, בקש להסתכל בהם בעין רעה, באותה שעה לולא שהקדים להם הקב"ה זאת הרפואה היה מאבדם בהסתכלות עיניו, ומה הרפואה שנתן הקב"ה לישראל בשעה ההיא, זו היא מה שנאמר ותהי עליו רוח אלהים, ותהי עליו, על עם ישראל נאמר, כמי שפורס מטפחת על ראש הילד, כדי שלא ישלטו בהם עיניו הרעות, אז פתח ואמר מה טובו אהליך יעקב, בוא וראה כל מה שרוצה להסתכל בעין רעה, אינו יכול אלא כאשר משבח ומכבד לאותו דבר שמבקש להזיק בעין רעה, ומה דרכו, אומר ראו מה טוב דבר זה, מה יפה זה, כדי שתשלט בו עין רעה, אף כאן אמר מה טובו אהליך יעקב, כמה הם טובים, כמה הם יפים, כמה נטיעות יפות נתנטעו מהם, והן דומות לאותן נטיעות היפות שנטע הקב"ה בגן העדן.

זוהר (ריב).

יזל מים מדליו, מי יתן ואלו הנטיעות יצאו מאותן הדלים שבהם, משל לאדם שהיו לו ידים יפות טובות מראה, עבר איש אחד בעין רעה, נסתכל באותן הידים, אחז אותן והתחיל לשבחן, אמר כמה הן יפות, כמה הן טובות, ראו אותן האצבעות הנגזרות מן יופי העליון, אח"כ אמר מי יתן ואלו הידים תהיינה שריוות בין אבנים יקרות ובבגדי כבוד של ארגמן בביתו להשתמש בהן, ותהיינה גנוזות בארזו, כך בלעם לאחר השבח ששבח אמר יזל מים מדליו, לא תהיינה נמצאות בהם אותן נטיעות היפות, נטיעות של בני תורה, אלא בין העניים שבהם^[נז] וזרעו במים רבים^[נח] שלא יתרבה ולא יתגדל אצלם רוח הקודש, אמר ליה הקב"ה, רשע אין ביכולת לעיניך להרע להם, שהרי הפרסת של קדושה עליהם, אז אמר, אל מוציאו ממצרים וגו', **הרי אין ביכולת לכל בני העולם להרע להם, לפי שכח חזק העליון מחובר בהם**, ומי הוא, אל מוציאו ממצרים, ולא עוד אלא שהוא כתועפות ראם לו, שאין ביכולת לכל איש להרים ידיו עליו מתוך גובהו, ומתוך שהוא נמצא בקומה זקופה עליונה, ואם כן יאכל גוים צריו וגו' ואין מי שיוכל להרע להם, ואפילו בזמן שאין הם בקומה זקופה עליונה אין ביכולת לנצחם, זה שכתוב כרע שכב, ג"כ אינו מתירא, לפי שהוא נמצא גבור כארי וכלביא, אפילו כאשר הם בין האומות וכרע ושכב ביניהם, כארי הוא נמצא במשפטי התורה ובדרכי התורה, וממשלה יש להם ברבונם שאפילו כל מלכי העולם בל יוכלו לעקור אותם, כארי הזה שכאשר הוא שוכב על טרפו אין ביכולת להקימו ממנו, זה שכתוב כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו, (נח סח:) ר' חייא אמר וירא ישראל שוכן שלבטיו, ראה שהשכינה חופפת עליהם ורובצת עליהם, והיא נתתקנה עם י"ב שבטים תחתיה, ואין ביכולת לעינו לשלוט עליהם, אמר איך אוכל לנצחם, שהרי רוח הקודש העליון רובץ עליהם ומכסה אותם בכנפיו, זה שכתוב כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו, מי יקימנו מעליהם כדי שיתגדלו ותוכל עין רעה לשלוט עליהם, (דף ריב.) אמר רבי אלעזר לא נמצא בעולם חכם להרע כמו בלעם הרשע, שהרי בתחלה היה נמצא במצרים, ועל ידי כשפיו קשרו המצרים על ישראל קשר שלא יצאו מן העבדות שלהם לעולם, וזהו שאמר מי יכול להרע להם, שהרי אני עשיתי שלא יצאו מן גלות מצרים לעולם, אבל אל מוציאו ממצרים, ולנגדו לא יוכלו לעשות מאומה כל החכמים והמכשפים שבעולם.

ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך וגו'. ר' יהודה פתח (דברים כ"ג) לא תסגיר עבד אל אדוניו וגו' עמך ישב בקרבך, כמה חבובים הם דברי התורה, כמה חבובה התורה לפני הקב"ה, כמה חביבה התורה שהנחילה הקב"ה לכנסת ישראל, בוא וראה בשעה שיצאו ישראל ממצרים שמע בלעם שכשפיו וקסמיו וכל אותן הקשרים לא פעלו כלום על ישראל, התחיל להתגודד עצמו ולמרוט שערות ראשו, והלך לאותן הרי חשך עד שהגיע אצל אותן שלשלאות של ברלז, וכך הוא דרכו של זה ההולך אצלם, כיון שנכנס האיש בין ראשי ההרים רואהו עזא"ל, אותו שנקרא גלוי עינים, מיד הוא אומר לעז"א, אז נותנים קול ונאספים אצלם נחשים גדולים השרפים ומסובבים להם, משלחים חיה קטנה לנגד האיש,

זיו הזוהר

נז. דורש דליו מלשון דלות ועניות. נח. כי במים רבים נתקלקל הזרע.

ולמדנו שהיא נראית כמין חתול, ראשה כראש נחש, ושני זנבות בה, ידיה ורגליה קטנות, כאשר היאש רואה אותה מכסה פניו, והוא מביא אתו כרך אחד עם אפר שריפת תרנגול לבן, משליך האפר בפניה והיא הולכת עמו עד שמגיע אצל ראש השלשלאות, וזה ראש השלשלאות נועץ בארץ וגמעי עד התהום, ושם בתהום יש עמוד אחד שהו אנועץ בתהום התחתון, ובאותו העמוד נקשר ראש השלשלאות, כאשר מגיע האיש לראש השלשלאות מכה בו ג' פעמים והם קוראים לו, אז הוא כורע ומשתחוה על ברכיו והולך ומעצים עיניו עד שמגיע אצלם אז יושב לפניהם, וכל אותן הנחשים סובבים לו מצד זה ומצד זה, פותח עיניו ורואה אותם, מזדעזע ונופל על פניו ומשתחוה לנגדם, אח"כ מלמדים לו כשפים וקסמים, ויושב אצלם חמשים יום, (דף ריב): כאשר מגיע הזמן ללכת לדרכו, אותה חיה הקטנה וכל אותן הנחשים הולכים לפניו עד שיוצא מן ההרים בתוך החשך הגדול ההוא, ובלעם כשהגיע אצלם הודיע להם ענינו, והסגיר עצמו בין ההרים עמהם, ובקש לקטרג לישראל להחזירם למצרים, והקב"ה בלבב וקלקל כל חכמות העולם וכל הכשפים שבעולם, שלא יוכלו לגשת אליהם, בוא וראה עכשיו כיון שראה בלעם שאינו יכול להרע לישראל, החזיר פניו ונתן עצה לבלק מה שלא בקש ממנו, בשביל להרע להם, ועצתו היתה על דבר בנות מדין שהיו יפות, ולולא שאמר להם שמה לא היינו יודעים, שכתוב הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם, כיון שראה הקב"ה עצתו אמר הרי בודאי אתה בעצמך תפול בעצתך, ומה עשה כח ההוא השולט על כל הכשפים, הראה לו סוף של הכל, וכי יש להם שררה לזמן רחוק, אמר רבי יצחק עינו ראתה הדברים שנאמרו מזה שעמד עליו, והרי נתבאר וישא משלו, בלעם, ויאמר, מי שהיה צריך לומר, מה הטעם, כדי שלא יתקיימו דברי גבר נתעב בדעת עליון של התורה.

